

ဒါမပြန်ချိန်ကို မသီသူများ မဟုတ်ကြပါ

နှစ်ဦးခေါင်ဖွူ

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ကြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံသားများစွာဟာ
ချွဲပြောင်းအလုပ်သမားအဖြစ်နဲ့ မိမိဝင်းရေး၊ မိသားစုအရေး တွေအ
တွက် ရပ်စွဲနှုန်းကဲ ဇွဲရှာ အလုပ်လုပ်နေကြရပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံ
မှာ အလုပ်အကိုင် ရှားပါးမှုနဲ့ လုပ်အားခ ကွာဟာမှုတွေကြောင့် ဘန်
ကောက်မြို့မှာ လာရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေထဲမှာ အိမ်ထောင်သည် အဖျိုး
သမီးတွေ၊ ဆယ်ကျော်သက် မိန့်ကလေးကယ်တွေလည်း များစွာ ပါဝင်
နေပါတယ်။

နောက်မှုတိဟာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်မှာ အသက် ၄၂ နှစ်ရှိပြီး ကော့ကရိတ်မြို့ နယ်တောင်ပိုင်း၊ နောက်နိုင်းကျေးမွာကနေ ၇၂၈ အသက် ၃၃ နှစ်က တည်းက ထိုင်နိုင်ငံ၊ ဘာန်ကောက်မြို့ကို လာရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သားသမီး သုံးပို့မိခင် ၇၂၅မှာ ကလေးတွေရဲ့ အနာဂတ် အတွက် ပညာသင်စေနိုင်ရေး ခင်ပွန်းနဲ့ ကလေးတွေကို ရွာမှာချုပ်ထား ခဲ့ပြီး အသိမိတ်ဆွေတွေရဲ့ ဆက်သွယ်မှုနဲ့ ဘာန်ကောက်မှာ အိမ်ဖော်အ လုပ် လုပ်ကိုင်စေသွားလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

‘ဘန်ကောက်မှာ အလုပ်လုပ်တော့ ကလေးတွေကို ကျောင်းထား နိုင်တယ်။ အကယ်၍ ရွှေမှာနေဖြီး လယ်ပဲလုပ်မယ်ဆိုရင် တဝမ်း စာတော့ရတယ်။ ကလေးတွေကိုတော့ ကျောင်းထားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’ လွှဲ့ သူမက ပြောပါတယ်။

အလုပ်လုပ်ရင်း ငွေစနိုင်ရေးအတွက် ၂၀၀၆ ခုနှစ် လေးလုပ်ငါးမှာ သူမဟာ ဖြစ်တိ-မဲဆောက်ကတေသန ဘန်ကောက်ဂို ခြေလျင်ခရီးနှင့် ငါးရက်ကြာ လမ်းလျှောက်ခဲ့ရပြီးမှ ဘန်ကောက်ဂို ရောက်ရှိလာခဲ့ရ ပါတယ်။ ဒီခရီးအတွက် ပွဲစားခကို လုတေယာက် ၁၄၅၀၀ ဘတ် ပေးခဲ့လိုက်ရပေမယ့် လမ်းခရီးမှာ တောကောင်တွေရဲ့ အဲဆုရှည်ကိုလည်း ကြောက်ရသာလို ထိုင်းသစ်တောထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့နဲ့ တိုးမှာကိုလည်း စိုက်မြတ်အဲတွက်ကြောင့် ညုပိုင်းမှုသာ ခရီးဆက်ခဲ့ရကြောင်း သူမက ပြန်လည် ပြောပြုပါတယ်။

‘ပုံစားတွေ ပြောတန်းက စပါယ်ရယ် ဂိုးမယ်။ တကယ်တမ်း
လာတဲ့အခါကျတော့ လမ်းလျှောက်ရတယ်။ လမ်းခရီးလည်း ကြမ်း၊
တောင်တွေလည်း တက်ရတော့ စိတ်ဓာတ်တွေကျလာတယ်။ ရှုံးဆက်
မသွားချင်တော့ဘဲ အိမ်ပြန်ချင်စိတ်က ပို ပြင်းပြလာတယ်။ ဒါပေမယ့်
သူတို့ ပေးမပြန်ဘူး။ လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့တဲ့ လူဆိုရင် လမ်းမှာပဲ
ချိတ်ထားခဲ့တယ်’ လို့ နောင်မှုးတို့က ပြောပါတယ်။

ဘန်ကောက်ရောက်စက တရားဝင် လက်မှတ်၊ စားကြုံစာတမ်း ဘာအထောက်အထားမှ မရှိခင်က ၆ နှစ်ပြည့်မှတ်ကြိုး ဒါမီးပြန်ခဲ့ရပြီး နောက်ပိုင်း ထိုင်းနိုင်ငံရောက် တရားမင် အလုပ်သမားတွေ အတွက် ပန်းရောင်ကို ပတ်စီပိုင်တွေ ထုတ်ပေးလာတော်ကြောင့် ခုခွဲရင် ရွာကအမိမိကို တန်ဖိုးတော် ပြန်လည်ပတ်နိုင်ပြီလို့ သူမက ပြောပါ

ଟ୍ୟୁନ୍ଡିଲ୍

နောက်မှုးထိလိပ် အချို့သော ကရင်မိန်းခလေးကယ်တွေလည်
ပညာရေးထိ ဝမ်းရေးခက်တဲ့အတွက် ကျောင်းဆက်နေချင်ပေမယ့်
မိသားစု စားဝတ်နေရေးအဆင်ပြေစေဖို့ ဘန်ကောက်လိုပြီးကြိုး
ရောက်ရှိလာခဲ့သောလည်း ဒေါ်ဒေါ် ဖြစ်ပါတယ်။

အသက် ၁၃ နှစ်အချွဲ နေ့ခဲ့ခဲ့ပဲတယ်ဟာ ဒါ နှစ်ကတည်းက ထိုင်းနိုင်ငံ
ကို လာရောက်အလုပ်လုပ်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး မွေးချင်းမောင်နဲ့မ နှစ်ယောက်
ရှိပါတယ်။ သူမ အသက် ၄ နှစ်အချွဲယ်ကတည်းက မိဘတွေက အိမ်
ထောင်ကဲ့သွားခဲ့ကြပြီး မောင်နဲ့မနှစ်ယောက်ဟာ အဖိုး၊ အဖွေးတို့နဲ့ပဲ
နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့အနဲ့ ဘန်ကောက်ကိုတက်ဖို့ အဖွားရဲ့ တိုက်တွန်း
ချက်ကို မလွှန်ဆန်နိုင်ဘဲ အဖိုးအဖွားတွေကို သနားလို့ ရောက်ရှိလာရ
ခိုင်းဖြစ်တယ်လို့ သူမက ပြောပါတယ်။

ခံရတာများ ဖြုံချွေရတာကလည်း အချိန်အထိ ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပတယ်။
 ဒီလို၍ ပြောင်းအလုပ်သမားတွေဟာ နောက်ခံ အခြေအနေ အမျိုး
 မျိုးကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံကို ရောက်ရှိလာခဲ့ရတာရှိသလို ရည်ရွယ်ချက်
 ပိုးတည်ချက်မရှိဘဲ မိဘ၊ အုပ်ထိန်းသူတွေက ဆုံးဖုံးပ ထိန်းကျောင်း
 မရတဲ့အဆုံး ဘန်ကောက်ကို ရောက်ရှိလာသူ လူငယ်တွေလည်း ရှိနေ
 ကြောင်း Oversea Karen Refugees' Social Organization - OKRSO
 နာယကတော်းဖြစ်သူ စောစိပ်ပလောင်က အခုလို ပြောပတယ်။

မူးယစ်ဆေးဦးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသိင်းအတိုင်းဆီ ရောက်တယ်။ အလဲလို မူးယစ်ဆေးဦးသုံးတဲ့ အထဲမှာ မိန့်ကလေးတွေလည်း နည်းနှင့်ညိုးပါပါတယ်။ အခိုကတော့ အသက်ငယ်ရွယ်လို့ပါ့လို့ စောစိပ်ပလောက ရှင်းပြပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်းမှာ မြန်မာနိုင်းကနေ ၀င်ရောက်ပြီးအလုပ်လုပ်နေသူ
မြန်မာရွှေပြောင်းအလုပ်သမားတွေဟာ တရား၏ လုပ်ဘိုင်သူ ၂၉ သိန်း
ကျော် အပါအဝင် စုစုပေါင်း ၄ သန်းနှီးပါ။ရှိတယ်လို့ ထိုင်းနိုင်းဆိုင်ရာ
မြန်မာသံရုံး၏ ထဲတဲ့ပြုချက်အရ သံရေကြာင်း ထိုင်းနိုင်းရောက် မြန်
မာနိုင်းသားများအဖွဲ့ (MAT)၏ ဒါရိုက်တာ ဦးကျော်သောင်းက ပြော
ပါကယ်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ၄ လပိုင်းအထိ တရားဝင် မှတ်ပုံတံတွေထဲ မြန်မာ ဧည့်ပြောင်းအလုပ်သမား လူဦးရေမှာ ယာယိပတ်စို့ ကိုင်ဆောင်သူ ၁၀၆၆၀၅၉၉လီး၊ နှစ်နှစ်ငံ သဘောတူစာချုပ် MOU လုပ်သား ၁၅၂၃၀၈ ဦး၊ ပန်းရောင်ကု၏ ၅၇၈၈၀ ဦးတိအပ်င အလုပ်လုပ်နောက် မိဘနဲ့အတာ

ଫେଣ୍ଡିଂଫେର୍ଟ ଅଶ୍ୱଯ ମର୍ଗାର୍ଦ୍ଵେ ଯେବା କଲେଃ ତରତୁର୍ବ ବ୍ରିଃଗ୍ରିବ୍ରିଃ
ତୀର୍ଦ୍ଦିଃକ୍ଷିର୍ଦ୍ଦିଃ ରୁ. ତଥାର୍ଥର୍ଦ୍ଦିଃ ପ୍ରକଳ୍ପିତାଃ ତା ତାର୍ଥର୍ଦ୍ଦିଃ ଦେଖାଇଅଛି।

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်ကနေ ၂၅ ရက်နေ့အထိ ထိုင်းနိုင်ငံကို
လာရောက်ခဲ့တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်
ဆန်းစွာကြည့်ကလည်း ရွှေပြောင်းအလုပ်သမားတွေနဲ့ တွေ့ဆုံးရှုပေမယ့်
တွေ့ဆုံးရွှေင့်မရလိုက်ကြတဲ့ ရင်ဖွှေင့်ပြောဆုံးချင် သူ မြန်မာရွှေပြောင်း
အလုပ်သမား၊ အလုပ်သမလေးတွေနဲ့ ခံစားရမှု အခြေအနေမှန်တွေကို
မသိရှိလိုက်ရပါဘူး။ အလေးတူပဲ သိန်းသမားချိန်တဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံတဲ့က
မြန်မာရွှေပြောင်းအလုပ်သမား အမျိုးသမီးတွေဟာ မိမိမေတ္တမ္မးရပ်
မြေမှာ ပြည့်စုံပြီး သာယာတဲ့ စိသားစွဲနဲ့ နေအိမ်ကို ပြန်နေချင်တဲ့ ဆန္ဒ
တွေအပေါ် ဘယ်သူတွေက ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဘယ်တော့များမှ ဖြည့်
ဆည်း ဆောင်ရွက်ပေးသွားနိုင်မှာလဲဆိုတာ မျှော်နေရာမှတပါး အခြား
မရှိတော့ပါဘူး။

အခ တက်လာတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အရပ်သားအစိုးရကဗ္ဗည်း ဆင်းရဲ့
မွဲတော် ပပေါ်ကိုဖို့၊ ရွှေပြောင်းလုပ်ကိုင်နေရှုမှုတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့
အလုပ်သမားတွေ အလုပ်စွဲငွေ့နဲ့ အလုပ်အသွေးလမ်းမှာ အရှင်ကော်
အသက်ပါ လုပ်စီးပွားရေး၊ ပြည်တွင်းမှာ လူတိုင်း အလုပ်အကိုင်ရရှိဖော်
လုပ်ခလစာနဲ့ ကုန်ဖျေးနှင့် ညီမျှဖို့၊ လုပ်ငန်းခွံတိုင်း ကျား/မ တန်းတူ
လုပ်ခရှိပို့ စတာတွေကို ပေါ်လစိ ချုပ်ပြောန်းပြီး အကောင်အထည်

ဖော်ပေးရမယ့် တာဝန်အရှိခုံးသူတွေပဲ မဟုတ်ပါလား။
နှင့်ရောင်စေ့

လူပတယ်။ ဥပမား တယောကဝယရင် နှစ်ယောက၊ သုံးယောက ဖော်နှင့်တယ် အစိုးရှုံးဖြင့် အယောက်တိုင်းဝယ်ဖို့ဆိုတာထက် တတ်နှင့်တဲ့ လူတွေအနေနဲ့ ကောင့်စိက ထုတ်တဲ့ သတင်းစာတွေ ဝယ်ဖို့ လိုတယ်။ နောက်ဆုံးပို့ပြီးတော့ အဆင့်မြင့်လာတဲ့ အချိန်ကျတော့ ကျနော်တို့ News Agency သတင်းဌာနအနေနဲ့ အဲသလို ကောင့်စိက ဖြစ်လာနှင့်တယ်လို့ မျှော်လင့်တယ်။ ဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့်တယ်။ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်တွေ အဲဒါကို တဆင့်သတင်းပြန်ပြီးတော့ ပြန်ဝေတာပေါ့။ ဖြန့်ဝေတဲ့ အခါမှာလည်း တန်ရာတန်ကြားဆိုင်ရာ အဖိုးအခနဲ့ အဲဒါ ပြန့်ဝေတဲ့ အတိပေါ့။

ဖြန့်ဝေတာမျိုး ဖြစ်လာနိုင်ဖို့လည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ ကျနော်တို့ ကရင်လျင်ယံတဲ့ သတင်းဌာနနဲ့ ပတ်သက်တာ အရေးကြီး တာတွေ သိမြင်လာလို ရှိရင် သတင်းဌာနဆိုတာက ခံစားခွင့်တော့ သိပ်မရှိဘူး။ အဲဒီတော့ ပါဝင်ပြီး တော့ သတင်းဟူ သတင်းဖြန့်ချိရေး လုပ်ငန်းတွေ ထိခိုက်ပါဝင်လာမယ်လို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီသတင်းက ကရင်တာမျိုးသားလုံး ဘောင်ကို ကျော်ပြီးတော့ တတိင်း ပြည့်လုံး အတိုင်းအတာနဲ့ အဖြစ်အပျက်အမြေအနေတွေ အများပြည်သူ ရှိခိုက်ပါ

သူရှောင် တပြဖို့ပါ။
 နောက်ပြီးတော့ သတင်းအနေနဲ့ကလည်း တဆင့်ဆင့် အဆင့်မြင့်
 လာတယ်ဆိတ္တဲ့ အတိုင်းပေါ့လေ သတင်းပေးခြင်း၊ ပညာပေးခြင်းဆိတ္တဲ့
 လည်းရှုပါတယ်။ ဥပမာ ကျွန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပညာပေးတာရှိ
 မယ်။ အားကစားနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပညာပေးတာရှိမယ် အစရှိသဖြင့်ပေါ့။
 အလိပ်သာပေးတာ ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာတွေပေါ့။ အဲသလို ပညာပေးတာ
 ရှိသလို ဖျော်ဖြေရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့လည်း ဓာတ်ပုံ၊ ကာတွန်း၊ ရုပ်
 စရာမောင်စရာ၊ ဟာသ၊ စာတိစာပိုဒ်တွေ အဲဒါထည့်ပြီးတော့ ဖြန့်ဝေသွားမှ
 ဆိုရင်တော့ ဖြန့်ဝေသွားနိုင်မယ် အဆင့်ကို ရောက်ရှိသွားမယ်လို့ မျှော်
 လင်ပါကယ်။

၃၁။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငြပ်

မန်းထိန်ဝင်းစိန်

ဒီစကားဟာ အဖူးဖော်နှင့်တာသာမွေး နောက်ဆုံး အင်စိန်တောင်သူ
ကုန်း ဘုရားကျောင်းတွင် ပြောသွားခဲ့သော စကားဖြစ်သည်။ အဖူးရဲ့
နောင်တ စကားလား၊ ကရင်ပြည်သူတွေကို နောက်ဆုံးအမှာ စကားလား
ဆိတာ ဘုရားသင် ခြေတော်ရှင်းကို ခိုလုံပြီးဖြစ်တဲ့ အဖူးတယောက်သာ
သိနိုင်ပေမည်။ သို့သော် ကရင်ပြည်သူတွေအတွက် စဉ်းစားစရာတွေ
အများကြီး ရှိနေပေသည်။

၁၉၄၇ စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဖဆပလမှ ရေးခွဲသော အခြေခံပေးကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ ထိုအခြေခံပေးသည် ထိုလုပ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ သဘောတူ ရေးခွဲခဲ့သော ပင်လုစုစုပ် ကတိကဝတ်များမှ သွေဖီးပြီး ပြည်ထောင်စု ရည်မှန်း ချက်အစား တပြည်ထောင်စုနှစ် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ အောက်တိုဘာ လတွင် ကျင်းပသော ကေအဲနှင့် မော်လဖြူငွ်ကွန်ဖူဇ် ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ၁၉၄၈ ခု ဖေဖော်ဝါယာ ၁၁ ရက်နေ့တွင် တပြည်လုံး ကရင်လှယူ အင်အား ၁၄၅၁၀၀၀ ဌာန်းမှာ ဆန္ဒဖော်ထုတ်ခြက်သည်။

သို့သော ဖဆပလ အစိုးရုသည် ကေအဲနှင့်ယူကို စစ်ရေးဖြင့်သာ
တုန်ခြုံခဲ့သဖြင့် ကေအဲနှင့်ယူသည်လည်း ဘုရား အနေဂါရိလှ ၃၁ ရက်
နေ့တွင် ခုခံရေးစစ်ကို ရွှေးချယ်ခဲ့ရသည်။ ငင်းကေအဲနှင့်ယူ ကရှင့်
တော်လှန်ရေးကို စောဘားတွေး၊ မိုလ်ချုပ်စိုင်းခေါ် မန်းဘဇ္ဇာတိနှင့်အတူ
အဖွဲ့စောဟန်တာသာမွေးတို့ ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ဘုရား ခဲ အနေဂါရိလှ
၃၁ ရက်၊ နှင့်ကို ၆ နာရီအချိန်တွင် ဖဆပလ စစ်တုပ်သည် သမိုင်း
ခလို၍ ကရာဇ်ပြုကွက်ကို စတင်တိုက်ခိုက်ရာမှ အင်းစိန်တိုက်ခွဲ စတင်
ဖြစ်ခဲ့သည်။

လက်နက်ချုပ္ပါကိုလည်း သုစွဲးသောပုဂ္ဂိတက်တွင် ပြုလုပ်ရန်
ဖြစ်သည်။ (မှတ်ချက် - စောဘီးကြီးသည် ပြတ်သူအင်းပါယာ တစုလုံး
ကို အမှုလိုက်နိုင်သည် Bar At law ဘုရားရှိခို့သော်လည်း နိုင်ငံရေးတွင်
သတိလက်လှုပ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသည် သင်ခန်းစာယူစာရာ)။

ଶୋଭାଫ୍ରାନ୍ସିଆମ୍ବୁ

၌မဲ့ချမ်းရေး ဆွေးနွေးပဲကာလ ရန်ကုန်နှစ်ကုတ်တွင် အိန္ဒိယမှု
သဘောနှစ်ရင်း စစ်လက်နက် အပြည့်အစုံဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့သည်။
သို့သော် တိုင်းပြည်ကို သတင်းအမှုပ်ချထားပြီး ပါလာသည့် ရှင်သာန်
ပုဇွဲရနှင့် ရှင်မောဂလန်တို့၏ ဓာတ်တော်ကို အနီးပြု၍ သမ္မတ တပ်သွေး
သိုက်မှ ဓာတ်တော်များကို ပင့်ဆောင်ပြီး ရွှေတိဂုံဓာတ်တော်တိုက်တွင်
အပူဇော်ခံ ကိန်းဝင်စေခဲ့သည်။ ဖဆပလ အစိုးရကို အက်လိပ်ဝန်ကြီးချပ်
ချာချို့အင်းတော်၊ အင်းလေး၊ အင်းယား၊ အင်းမ၊ စစ်ရေယဉ် င စင်
ကူညီခဲ့သည်။ အမေရိကန် သမ္မတ ထရူးမင်းကလည်း ဖဆပလကို
ဒေါ်လာ ၁၀ သန်း ကူညီခဲ့သည်။

မိတ်ချုပ်ပစ်စွန်းနေရာတွင် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ဖြစ်လာသော
မိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းသည် ၁၉၄၉ ဇန်နဝါရီ-ဉာဏ်လလောက်တွင်
ဗောပြည်၏ ပထမဦးဆုံး စစ်မစ်ရှင်ဖြင့် ဖြတ်နှစ်နှင့် အမေရိကန်
သွားရောက်၍ စစ်လက်နက် စစ်ညွှေးအမောက်အဖြား ဝယ်ယူခဲ့သည်။
ပြည်တွင်းစစ်အရှင်နှင့်များစွာ ယုတ်လျော့ကျေဆင်းစေသည့် သံချုပ်ကာ
ယာဉ်အစီး ၂၀၀ ကိုလည်း ဝယ်ယူခဲ့သည်။

၁၉၄၉ မေလ ၂၂ တွင် ကရိုးတော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များသည်
အင်းစိန်တပေါက်ကမ်း လျှို့ဝှက်ကို ဖြတ်ကူးစဉ် ၁၉၄၉ နေ့နံပါရီလ ၃၁
မှ မေလ ၂၂ အထိ အင်းစိန်တို့ကိုပဲသည် ရက်ပေါင်း ၁၁၁ ရက် ကြာခဲ့
သည်။ ထန်းတပင်းမြို့နယ်၊ ကြောအင်းဇော်းရွာတွင် အစဉ်းအဝေး
ပြုလျက်ကြပြီး ဥက္ကဋ္ဌ စောဘူးကြီး၊ ကေအဲနှင့်ဒီဇိုင်းခေါင်းဆောင်များ
လှည့်တော်ဝန်းခံ စကောမေးလေးတို့မှ အရှေ့ကော်သူးလေ(တောင်း)
သို့ သူးရောက်တာဝန်ဗုရန်နှင့် မန်းဘဇ်နှင့် အဗုံစောဟန်တာသာများ
တို့အား မြစ်ဝကျိုးပေါ်ကို တာဝန်ဗုရန် တာဝန်ဗုရန်ကြသည်။

အရှေ့ကော်သူးလေဂို တာဝန်ယူရန် သွားကြရာတွင် လမ်းခန့်ခွဲ
လူငယ်တာဝန်စံ စကောမေးလေးကျဆုံးပြီး ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ဉာဏ်လ
၁၂ ရက်နေ့တွင် ဥထ္ထာ စောဘုရိုကြီးနှင့် မိတ်စိုင်းဆေတိ ကျဆုံးပြန်ရှိ
ကရာဇ်တော်လုန်ရေးသည်လည်း မန်းဘအန်နှင့် အဖူးစောဟန်တာသာမွေ့
တိ နှစ်ဦး၏ ပုံးပေါ်တွင် လုံးလုံးကျရောက်တော့သည်။ ကရင်တော်လုန်း
ရော၏ အခြေအနေအရပ်ရုပ်ကိုသုံးသပ်ပြီး ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉
ရက်နေ့ – ပါးခယ်မဖြော်နယ် ပါးရိုက်သောက်တန်း (ပရိုက်ဟု အသံ ထွက်
သည်) ကျေးဇာတွင် ကောအဲနှင့်ယူကွန်ဖရင့်တရာ်ကို ကျင်းပပြီး စစ်ရေး
နိုင်ငံရေးလမ်းစဉ်သစ်တရာ်ကို မန်းဘအန်နှင့် အဖူးစောဟန်တာသာမွေ့
တိ ကရင်တော်လုန်ရေးကို ဆက်လက်ဘီးဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၃၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့သို့ရောက်သောအခါ ဗိုလ်နှင်းအစိုးရသည့် တောတွင်းလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းအားလုံးကို ပြုမှုချမှတ်ခြင်းများရောက်စေခြားသည်။ ပြုမှုချမှတ်ခြင်းများရေးနေ့နှင့် မအောင်မြင်ပါက လာသည့်နေရာအထိ ပြန်ပို့ပေးမည်ဖြစ်ပြီး ၇ ရက်အတွင်း ပစ်ခံတိကိုခိုက်ခြင်းမပြုလျှင်ပါဟူသော ကတိကိုလည်း ကြေညာခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ဒြိုလ်၂၀ ရက်နေ့ ကဆောင်းညီလာခံတွင် အဖွဲ့အစည်းတောာက်သာများသည်

သုက္ပါယ်တိုင် ပါဝင်ချမှတ်ခဲ့သည့် ကရိုင်တော်လှန်ရေး၏ ဒုတိယလမ်းစဉ် နှင့် ဆန့်ကျင်သည့် အဆိုတုန်ဂို တင်သွင်းခဲ့သည်။ ညီလာခံတွင် အများစုက လက်မခံသည့်အခါ နောက်လိုက် ၁၀ ဦးနှင့်အတူ ညီလာခံမှ စွဲတွက်ခဲ့သည်။

အဖူးတို့အဖွဲ့သည် ဗိုလ်နေဝင်း အစိုးရနှင့် ၉၆မီးချုပ်းရေး သွားရောက်
ဆွေးနွေးခြုံး ၁၉၆၇ ခု၊ မတ်လ ၁၂ ဂျာရက်နောက် ဗိုလ်နေဝင်းထံ အညွှန်ခံ
လိုက်သည်။ ထိုသို့ အညွှန်ပြီး ဗိုလ်နေဝင်း စစ်တပ်နှင့် ပူးပေါင်းပြီး
ကရှင့်တော်လှန်ရေးစခန်းဖြစ်သော ဓာတ်ပူနှင့် ကူမှုဒ်စခန်းကို ၀၅၈ရောက်
တိုက်ခိုက်ရာ တော်လှန်ရေးစခန်းမှ ၁၃ ဦး ကျော်းခဲ့ရသည်။ ၉၆မီးချုပ်း
ရေး ဆွေးနွေးခြုံးကာလတွင် အဖူးစောဟန်တာသာမွေးနှင့် လူကြီးများကို
ဗိုလ်နေဝင်းအစိုးရက ရန်ကုန်ကုန်းမြိုင်သွာက် နေရာပေးထားသည်။

တပ်မဟာ(၅) တပ်မဟာမူး ဗိုလ်လင်းထင်သည့် ကုန်းမြင်သာတွင်
အမြဲမနေဘဲ သထုဆက်ဆံရေးရုံးနှင့် တပ်မဟာ(၅)ဌာနချုပ် ဖြစ်ကြီး
နေရာတွင်သာ နေလေ့ရှိသည်။ အဖူးနဲ့ ဗိုလ်နေဝင်းငြင်းချုပ်းရေး အေး
နေးများကို ဗိုလ်လင်းထင် ယုံကြည်မှုမရှိ ဖြစ်လသည့်အခါ တော့ပြန်
သွားဖို့ အစီအစဉ်ရှိခဲ့သည်။ ငင်းအစီအစဉ်ကို ဗိုလ်လင်းထင်လက်အောက်
တပ်ရင်းမူး ဗိုလ်မူးကြီးများကို ဒုံးချွေတို့က ဗိုလ်နေဝင်း
တပ်ကို သတ်းပေးခဲ့သည်။ ၁၉၆၅၊ စောက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက်နေ့ညွတ်
သထု၊ ကျိုးကြီးလမ်းရှိ ဒေါက်တာစောဟိန် နေအိမ်သို့ ထမင်းသွား
ရောက်စားသောက်စဉ် သထုစစ်တပ်ဖူ ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီးပြီး သေနှစ်
ဖြင့် ပစ်သတ်လိုက်သည်။ ငင်းသတင်းကိုလည်း အမောင်ချထားလိုက်
သည် (ဒေါက်တာစောဟိန်၏နေး နောက်ရှိသည် အဖူး နောက် ပါ
သွားသည့် တပ်မဟာ(၃) တပ်မဟာမူး ဗိုလ်ထရူးမင်း၏ နှမဖြစ်
သည်။)

ତୁଳିଲଙ୍କାରେ ପରିଚାରିତ ହେଉଥିଲା ଏହାର ଅନ୍ଧାରରେ ଆଶରୀଳ ଦେଖାଯାଇଲା
ଅପିଆଂଦ ତୁଳିଲାପ୍ରାୟେ - ତୁଳିଲାଗ୍ରହିଃ ଅଃଦ୍ଵାଗ୍ରହୀଃ ତୁଳିଲାମ୍ବାଃ ଦେତ୍ଯଃ (ତୁଳିଲ
ଦ୍ଵିଦିନଃ ଦେଇବାଃ) ତୁଳିଲାମ୍ବାଗ୍ରହିଃ ତୁଳିଲାଗ୍ରହିଃ ପିତାମହାଃ ଗଲେବାଃ ତୁଳିଲାରକଣ
ଶଫ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରେ । ପରିତ୍ୟାଗିଃ ତୁଳିଲାମ୍ବାଃ ଦେତ୍ଯଃ ଗ୍ରହିଃ ତୁଳିଲାପ୍ରିଲିଂଦରେଣଦିଗ୍ନିର୍ମାଣ
ଅଗ୍ରହିଃ ଦେଇବାଃ ଲିଙ୍ଗିକର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତିରେ ॥ ଅମ୍ବାଃ ଦେଇବାରୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଦେଇବାରୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଦେଇବାରୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଦେଇବାରୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଦେଇବାରୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରରେ
ପ୍ରିଣ୍ଟିଲାଲିପିରେ ଦେଇବାରୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରରେ ॥

ငုန်းနေဂံက အပူးစောဟန်တာသာမွေးကို ပညာရေးသုတေသန ဖျူရှိ
တွင် အထူးအရာရှိ၊ ပဒ်သထွန်းကို ကရင်ပြည့်နယ် အစိုးရ ပညာရေး
တာဝန်းခံ၊ ဖိုလ်မှုးကြီးမိုးကောက်ကို ဘီးလင်းပါတီယူနစ် ဥက္ကာ၊ ဒုဖိုလ်မှုး

ကြီး ကြီး ချေကို ကျိုက်ထိပါတီယူနစ် အတွင်း ရေးမှူး၊ ဗိုလ်မှူး ကြီး ထရား
မင်းကို ဦးသွန်းလင်း အမည်ဖြင့် တောင်းပါတီယူနစ် ဥက္ကား၊ ဒုပိုလ်မှူး
ကြီး စောမောင်ဝင်းကို မော်လမြိုင်စောင်မှုထုတ်ပြီး သထုပါတီယူနစ်
ဥက္ကားရှုံးတွေနဲ့ ဗိုလ်နောင်းရဲ့ မဆလပါတီက သူကောင်းပြုခဲ့က
တယ်။ ကောအဲနီဒါအိ ဗိုလ်ချုပ် အဖူးစောအုန်းဖောက်တော့ ဗိုလ်လင်းထင်
ကိုစွဲ သတ်ငံးမပို့ဘဲ တာဝန်ရှိသူအဖြစ် ဘာမှသူကောင်းမပြုသော်လည်း
အရေးမဟုတဲ့ဘူး။ သူသားဖြစ်သူ ဗိုလ်လင်းထင်၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိကိုသာ
မော်လမြိုင်စောင်ထဲ ပို့ခဲ့သည်။

အဖူးစောဟန်တာသာဓမ္မးသည် ပိုလိုနေဝင်း၏ မဆလ လမ်းစဉ်သည် ကရင်ပြည်သူနှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူအားလုံးအတွက် တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြောန်းခွင့်ကို အာမခံချက် မပေးပိုင်တော့ကြောင်း မိမိ ပြမ်းချင်းရေးလက်မှတ် ရေးထုံးခဲ့မိခြင်းသည် လက်နက်ချုပြင်းသဘော သာ သက်ရောက်ကြောင်း သိလာခဲ့ရသည့်အခါ အင်းစိန်၊ တောင်သူကုန်း ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်းတွင် စောဘီးကြီးနှင့်အတူ အင်းစိန်တိုက်ပွဲမှ ဆုတ်ခွာ၍ ရန်ကုန်လိုက်ပြစ်တဖက်ကမီးသို့ ကူးခဲ့သည့်အကြောင်းကို လွမ်းမောဖို့ရာ ပြန်လည်ပြောပြရင်း ‘ဘုရားကျောင်းနံရံတွေမှုသာ စောဘီးကြီး၊ ပို့ညွှန်တွေသာ့ရှိနေရင် ကျူးပို့ဟားတိုက်ရယ်မောမှာ’၊ ပူးသော နောက်စစ်ကားလား- ဝတ်းနည်းစကားလား (စာရေးသူ မဝေခဲ့ခိုင်ကော်) စော်လို ပို့ခြားသွား။

နောက်ပိုင်းတွင် မိုလ်ချုပ်မြေက အထူးဆက်သားလွှတ်၍ အဖူးစော
ဟန်တာသာမွေးနှင့် အဖူးမိုလ်ချုပ်စောအုန်းဖေကို ကရိုင်တော်လှန်ရေး
ကမ္မာမှာ ရှိသေးတယ်ဆိုတာကို ပြချင်လို ကရိုင်တော်လှန်ရေးဆိုကို
ပြန်လာဖို့ စကားကမ်းလှုပ်ခဲ့တယ်။ အဖူးစောဟန်တာသာမွေးနှင့် အဖူး
စောအုန်းဖေလည်း အသက်အချုပ်နှင့် ကျိုးမာရေးကြောင့် မသွားနိုင်
တော့ကြောင်း အဖူး စောအုန်းဖေ၏ သား (ကိုစောကျူး၊ သတံ့မှ စာရေး
သုအား ပြောပြခဲ့ဘူးသည်။) အဖူးစောအုန်းဖေသည် အသက် ၈၃ နှစ်
အချုပ်၊ အမှတ်(၆၈) မော်လမြှင့်၊ အထက်လမ်းနေအိမ်တွင် လှူကြီး
ရောက်ဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ အဖူးစောဟန်တာသာမွေးသည် ဆိုးချို့
ရောက်ဖြင့် အသက် ၇၀ နှစ်အချုပ်တွင် မည်သူဇာဝောက်ပဲဗုမှုမရဘဲ
ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း၊ ဆေးရှုံးကြီးတွင် မိမိစရိတ်ဖြင့်သာ ဆေးဝါး
ကုသခံရင်း နောက်ဆုံးအင်းစိန်ကြို့ကုန်းနေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်သွား
ခဲ့သည်။

သို့သော အဖူး၏ နောက်ဆုံးစကားဖြစ်သော-

မန်းထိန်ဝင်းစိန်

ବାରିପବନ୍ଧିତଃ ଗଣେଶ୍ୱରକ୍ଷିତଃଯାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁଷଃ ...

M.ထုတ်ချေး

(5)

လွန်ခဲ့သော ဆယ်သိုးလေးနှစ်၊ ရီးကြံ့ကြံ့ကြံ့သောကြောင့် ကေအံနှစ်ယူ ဒုက္ခလွှာင့် ဖူးရွှေဆိုင်းထဲ ဝင်ရောက်တွေ့ဆုံးရာတွင် သူပြောလိုက်သော စကားကလေးတစွန်းကို သတိရသည်။ အလားတူ စကားပျိုးအခြားနေရာများ၏ အခြားသူများ၊ ပြောသည့်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြားခဲ့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နားလည်စာနာမှုပြုင့် လေးနက်တည်ကြည့်စွာ ပြောလိုက်သော ဖူးရွှေဆိုင်း၏ အသွင်အပြင်နှင့် စကားသံမှာ ကျနော့အာရုံတွဲနေ၏၊ မဲဆောက်သို့ လာရောက်ရသည့် အကြောင်းကိစ္စကို မေးသောကြောင့် သစိုင်းလေ့လာရေး၊ သုတေသနစာစောင်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကူအညီပေးနေသော အနိုက်အိမ် ဝန်ထမ်းအချို့နှင့် မိမိတို့ လုပ်ဖော်ကိုပိုက် ပုဂ္ဂိုလ်တိုးတို့ ရွေ့ကြေး အော်အထွေးရှိခွဲအပေါ် ဆွေးနွေးဖြေရှင်းရန်အတွက် ရောက်လာရကြောင်း ကျနော့ ရှင်းပြပြောဆိုရာတွင် ဖူးရွှေဆိုင်း မှတ်ချက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဆင်မပြေသည့် အကြောင်းကိစ္စများနှင့် ထပ်မံ ကြုံတိုက်လာတိုင်း
ဦးလျော်ဗုံမှတ်ဉာဏ်ထဲ နှစ်ရှိုင်းစွာ ကိန်းအောင်းနေသော ထိုစကား
ကလေးမှာ အလိလိ ပေါ်ထွက်လာတတ်၏။

(1)

ဖူးတာအယ်က ဦးတင်ငွေ မူးယစ်နေသည်ကို သိပ်မတွေ့ရပါ လန်း
လန်းဆန်းဆန်း ဖြင့်ရပါများသဖြင့် ဝမ်းသာသည်။ သူ့အသက်လည်း
မင်ယော်ပြီဖြစ်၍ အခုပို သူ့အသိတရားနှင့်သူ ပြင်လာတာကိုလည်း
ဖူးတာအယ်က ကျော်ပြုသည်။ တကြော်တွေ ဗဟိုမှ စည်းသည့်များ
လာရောက်ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဟင်းလျာအတွက် ဆိတ်များ သွား
ဝယ်ထားရန် သူကို ဖူးတာအယ် တာဝန်ပေးသည်။ ထိစဉ်က ဆိတ်တ
ကောင်လျင် ဖြန့်မာငွေ ခြောက်ရာ၊ ခုနှစ်ရာ ဝန်းကျင်များသာ ပေးရသည်။
တော့အရှင်တုပ္ပလုံးမှ ၁၀၁ ဘေးကျေပ်သာ ရှိသည်။ ဆိတ်နှစ်ကောင်
သုံးကောင်သိုးအတွက် ပိုပိုသာသာ ပေးလိုက်သောငွေများကို ကိုင်ကာ
ဦးတင်ငွေ ထွက်သွားသည်။ တရှင်နေလည်း ပြန်မရောက်။ နှစ်ရှက်နေ
လည်း ပြန်မရောက်။ သုံးရှင်တောင့်လည်း ပေါ်လာသောအခါ ဖူးတာ
အယ်မှာ ဒီကောင် ငွေတွေအလုံခံရပြီး အသတ်ပဲ ခံလိုက်ရပြီးလားဟု
ဦးတင်ငွေအတွက် ထိတ်ပူကာ လုပ်လောက်ကိုင်ဖက် ရဲလော်အချို့ကို လိုက်
ရှာနိုင်းသည်။ ရောက်လာကြပြီ ဖြစ်သော ဗဟိုက သည့်သည့်တွေကိုတော့
ကြက်။ ဝက် အသီးအရှင်တို့ဖြင့်ပင် ကျေးလိုက်ရသည်။

နောက်တရာဂုဏ်မှာပင် ချောင်းကြော်ချောင်းကြားမကျနဲ့ လိုက်ရှာကြသော ရဲဘော်များ ဦးတင်ငွေကို ဖြန်တွေကြသည်။ အင်းစွာထဲက အရက် ရောင်းသည့်အိမ်တဆိမ်မှာ မူးလဲ၊ အိမ်ပျော်နေသောကြောင့် နှီးပြီး

တွဲခေါ်လာကြရသည်။ ထိတ်ဝယ်နှင့် ပေးလိုက်သည့် ပိုက်ဆံတွေ့လည်း
ကုန်သလောက် ဖြစ်နေလေပြီ။ ရဲဘော်များ တွဲခေါ်ရာနောက် ချေးလျှော်
များ ညစ်ပတ်ပေရော်က်၊ လုချည်မနိုင် ဘာမနိုင်၊ ညျင်းထိုးသိုး မှန်စေ
တေ ယိုင်တိယိုင်ထိုးပြု၏ ဦးတင်ငွေ လိုက်ပါလသည်။ ဒီချော်လောက်
မျက်နှာကလေးကို ခံပိုက်လိုက်ထားရင်း သူရှေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည့်
ဦးတင်ငွေအား အတန်ငယ်ကြားသူ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ကြည့်ပြီးနောက်
စိတ်မျမှုမဲ့မဲ့မြှေ့စွာ ပြောဆိုလိုက်သော ခရိုင်းကြော်ကြော်၌ ဖူးတာအယ်၏
စကားကလေးမှာ မှတ်သားဖွှဲ့ ကောင်းသည်။

‘မင်းမှားဘူး တင်ငွေ။’ မင်းမှန်တယ်။ မှားတာက ငါ။ မင်းကို ဒီ
ကောင်တော့ အသက်လည်း ကြီးလာပြီ။ အသိတရားလည်း အတောက
လေးရလာပြီ၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြပြင်လာပြီလို့ တွက်ပြီးတော့ ယုံယုံကြည်
ကြည်နဲ့ ခိုင်းလိုက်မိတာကိုက ငါ အေား။’ မင်း မှားဘူး။ မင်းက မင်း
လမ်းကြော်းကိုမင်း ပြောင့်ဖောင့်ကြီး လျော်က်နေတာ။ ဘယ်တော့မှ
မဖောက်ပြန်ဘူး။ မဖြောင်းလဲဘူး။ တသမတ်တည်း မှန်မှန်ကြီးကို ချီ
တက်နေတာ။ ကိုယ့်ရုပ်တည်ချက်ကနေ ဖောက်ပြန်သွားတာက ငါ။
မင်းကို ပြောင်းလဲလာပြီလို့ ထင်လိုက်တာကိုက ငါ အမှားပဲ တင်ငွေ’

(2)

ဒုက္ခမိန္ဒီအလည်းလာသော ဗမာပြည့်မှ မိတ်ဆွေတူးနှင့် စကား အနည်းငယ် ပြောဖြစ်သည်။ ဗမာနိုင်ငံရေးအခြေအနေမှာ ယခင်နှစ်များ နှင့်မတူ ပြောင်းလဲလာပြီဟု ပြောဆိုနေကြခြင်းမှာ အမှန်ပင် ဖြစ် ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် အကောင်းဘက်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းမဟုတ်ဘူး ယခင်ထက် ပို၍ ဆိုးဆွားသော အခြေအနေသို့ တစာစစ် ပြောင်းလဲလာနေ ပိုင်း ဖြစ်ကြောင်း ထိမိတ်ဆွေက ပြောသည်။

အကြပ်ကြပ်အဖန်ဖုန်
အလိမ်းသို့ပြီးသည့်ကိစ္စကို
နောက်ထပ်တဖန်အလိမ်းတိရှိုးမည့်
အဖြစ်ဖျိုးမှားလုံးပင်
ကင်းဝေးကြစေခြောင်း ...

လူဘဝ၏ လိုအပ်ချက်ဖြစ်သော အသက်၊ အီးအမိမ့်၊ စည်းစိမ်အတွက်
လုပြော မရှိ၊ ဘဝ ပုဂ္ဂတည်ရေး အာမခဲ့ချက် ဘာတာနှုန်း မရှိသည့်အဖြစ်။
အရှေ့တိုက်၏ စပါးကျိုး လယ်သမားနိုင်ငံအဖြစ် ကုန်းမှာ နာမည်ရရှိသော
တိုင်းပြည်တွင် လယ်သမားတွေ လယ်မလုပ်နိုင်၊ လုပ်ဆရာလယ်မရှိ၍
မကျမ်းကျင်သော အလုပ်များကို ကြံ့ရှုရာကျပ်မီးလုပ်ကိုရင်ရင်း ထမင်းတ်
ကြရသည့်အဖြစ်။ စားဝတ်နောက် ပြုလည်ရေးအတွက် တော်ရပ်ဆွေတွေကို
စွန့်ကာ ရော်ခြော်ခြော်၊ တိုင်းတပါးမှာ သွားရောက်ကွန်းကြံ့ရှုသည့်
အဖြစ်များ၏ မူလတရားခံသည် မည်သူနည်း။

မရှိမဲ့ရှိမဲ့ လယ်သမားများအား ကြားပွဲစားများမှတ်ဆင့် ငွေတိုး
ဈေးစားသူတွေလည်း အတော်ပင် ပေါ်များလာကြောင်း မိတ်ဆွေက
ပြောပြပိန်သည်။

(9)

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ရွှေဒါယိသတ်ငံတွေ နားထောင်၊ နှစ်ရက်တခါလောက် အင်တာနာက်ကြီး ဝင်နေတတ်သူတွေထံကလည်း ဗမာပြည် အခြေအနေ ပြည်နယ်နှင့် ပြည်တော်မြို့နယ်တွေတွင် ပြည်တော်မြို့နယ်တွေတွင်

‘တလောက ဘတ်ကားတိတွေ ဆင်ဆာမထပ် ရှိက်ကူးပြသခွင့်ပေး
လိုက်တာဟာ စန်ရှင်တွေကြောင့်မို့လို ပတ်ဝန်းကျင် ကြားကောင်းအောင်
အပေါ်ယံကြော ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးတွေ လုပ်နေတဲ့ အထိကိုအတန်ကလေး
ခဏမှာပဲ။ ရှုံးလျောက်တော့ ဒါ မျိုးတွေ ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြော
ရေးဆိုခွင့်တွေ အထိက်အလျောက်ပေးပြီးတော့ နာမည်ပျက်နေတဲ့ ဆင်
ဆာအဖွဲ့တွေ စာပေစိစစ်ရေးတွေကိုလည်း ဖယ်ထဲတိုက်ပြီးပြီ။
တဘက်လှည့်ခဲ့ ချပ်ကိုင်နိုင်အောင်လို ကော်မတီကော်မရှင်တွေလည်း
ပြန်ဖွဲ့ပြီးပြီ။ အဲဒါတွေကနေ ချပ်ကိုင်တာကို မကျောနလို ပေနောက်တွေ
ဆန္ဒပြတေတွေ ညံလာပြီး နောက်ဆုံး တော်တော် ဆိုးဆိုးရွားရွား အခြေ
အနေမျိုးပေါ်ပေါ်ကိုလာမယ့် အလားအလျော့ရှိရင် သူတို့ကလည်း ၂၀၀၈
မှာပါတဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်အတိုင်း နောက်ကောင်း ပို့လည်သွားမှာပဲ။’

‘တကယ်တော့ ဒီလိုအတ်ကားမျိုးတွေကို တိုင်းပြည့်မှုရှိတဲ့ ပြဿနာတွေ တကယ်တမ်း ပြည်လည်းချမ်းသွားမှ၊ ပြန်လည် ထူထောင်ရေးတွေလုပ်ရင်း ရိုက်သင့်တာ၊ အခုအချိန်မှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစွဲကြည့်အနေနဲ့ တကယ်တမ်း လုပ်ရမှာက ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပဲ အခြေခံပြပောကို ဘယ်လိုပြင်လိုရိုနိုင်မလဲဆိုတာ နည်းလမ်းရှာရမှာ၊ သမ္မတတို့ ဥက္ကဋ္ဌတို့ အလျော့အတင်းတွေလုပ်ပြီး ဆွေးနွေးရှင်း ဖြစ်နိုင်တဲ့ နေရာတွေက ဒေါ်ရနိုင်သလောက် ဝင်တိုးကြည့်ရမှာ၊ ဒါကိုမလုပ်ပဲ လွှတ်တော်လဲ တိုင်းရှင်းသားကိုစွဲ၊ အလုပ်သမားကိုစွဲ၊ လယ်သမားကိုစွဲတွေတောင်

ရိုးရာဇ်လွှဲဆောင်းနှီး

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

လူနေအမိတလုံးသာသာရှိတဲ့ မီးပုံကြီးဟာ နန်းရောင် ဝါထိန်နေတဲ့ သစ်ပုံကြီးကို လောင်ကျမ်းတောက်ပနေပါတယ်။ မီးပုံကြီးရဲ့ ပတ်ပတ် လည်မှာ ရာထောင်ချိတဲ့ လူထုပါရိသတ်ကြီးက ဒိုးပေါ်ထောင်တက်နေတဲ့ မီးညွှန်ကြီးကိုကြည့်လို့ လာမယ့်နှစ်မှာ မိမိတို့အတွက် မကောင်းတာတွေ လောင်ကျမ်းပျက်စီးသွားပြီး နိမိတ်ကောင်းတွေသာ ရောက်ရှိလာတော့ မယ်လို့ ယုံကြည်ရင် စိတ်လက်ချမ်းသာ ပျော်ဆွင်နေကြပါတယ်။ ပြောတယ်။ နှစ်သစ်ကူးပြီးသွားပြီး ဒီဘက်နှစ်တဲ့မှာ ဆိုလိုရှိရင် တို့ တော်သူလယ်သမား သားသမီးတွေ ဘာပဲလုပ်စားလုပ်စား အောင်မြင်ပြီလို့ ပြောကြတာပဲ့' အရင်ခေတ်ကဆိုရင် အသက် ၅၀ ကျော်နဲ့အထက် လူကြီးသူမတွေပဲ ကိုယ့်မိသားစုအားလုံး ကိုယ်စား သစ်တိုင်လေးတွေကိုယူပြီး ခြေလျင်နဲ့တမျိုး၊ နွားလှည်းနဲ့တမ္မုံ သွားကြပေမယ့် အခုခေတ်

ဒီမီးပုံကြီးကတော့ တန်စ်တခါ ပြုလုပ်လေ့ရှိတဲ့ ကရင်ရိုးရာ နယ်လုံးကျေတ် ဒီဗုံပွဲတော်ကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုးကရင်လို ဘုံးအောင်ထောင်း လို ခေါ်တဲ့ ဒီမီးပုံတော်ကို ကျင်းပလာခဲ့တာ ဒီနှစ်ဆုံးရင် ၁၈၅၂ ကြမ်းနှစ်ပြီး ရေးဘုံးဘွားတွေရဲ့ လက်ဆင့်ကမ်းအပြောအရ ဒီပွဲဟာ ရိုးရာယဉ်ဘျော်ကြီးဖြစ်တယ်လို့။ အသက် ၅၃ နှစ်အချို့ နှစ်းတိက ပိုးကရင်စကားနဲ့ အခုလို ပြောပါတယ်။

ဒီပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် တပို့တဲ့လပြည့်နဲ့တိုင်း မပျက်မက္ကက် ကျင်းပ
ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး ထူးခြားတာက ကရင်ပြည့်နယ်၊ ကော့ကရိတ်ဖြူနှင့်
ကျော်ခြုံက ရသေကျောင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းအနီးမှာ ပြုလုပ်လေ့ရှိ
ပါတယ်။ ကျောင်းဝင်းရဲ့ အရှေ့ဘက်နားက ၅ ကေနီးပါးလေကိုကျယ်တဲ့
မြေပရုဏ်နေရာမှာပဲ ကျင်းပရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရဟနာ ကြက်၊
ဝက်၊ နွား စတဲ့ အိမ်မွေးတိရှေ့ဆိန်တွေ ဓမ္မားပြောခြင် မရှုံးလို လို ပုံပွဲဖြေလျှပ်
တဲ့ ယတော့ အောင်ရာအောင်ကြောင်းနေရမှို့ နှစ်စဉ် ဒီနေရမှာပဲ မပျက်
မက္ကက် ကျင်းပကြတာဖြစ်တယ်လို့ နှစ်းတိုက ဗမာစကားနဲ့ လည်း အခု
လို ပြောသွားပါတယ်။

‘အမိန့်တို့ အဘိုးအဘွားတွေ ပြောစုံတာက ဒီရိုးရက အဲဒီ နယ်နိမိတ်မှာပဲ ရှိတယ်။ တန္ထတာခါ အဲဒီအမိန့်တို့ ကျို့စီး၊ ရသေ့ကျောင်းသေးက အဲဒီနယ်နိမိတ်မှာပဲ အခွင့်အရေး ရှိတယ်။ ဒို့အ အငြမ်းတို့ အကတွေ ဘာတွေနဲ့ ပျော်တာကတော့ ရိုးရာအငြိမ်းက ကတာဝို့ဘာတို့က အမျှိုးမျှိုး ပေါ်နော်။’

ဒီရိုးရာအရ မီးပွဲအလေ့အထက် မလုပ်ဆောင်တဲ့သူ တယောက် ယောက်အပေါ် ဆိုးကျိုးဖြစ်တာမျိုးတော့ မရှုပေမယ့ ရိုးရာကို လုပ် ဆောင်လိုက်ခြင်းအားဖြော ကိုယ့်မိသားစာတွက် ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးနဲ့ လုပ်ကိုင်စားသောက်မှုဟာ ကောင်းမွန်ပြီး စိတ်ပေါ်ပါးမှု၊ သက် တောင့်သက်သာ ဖြစ်စေတယ်လို့ သက်ဝင်ယုံကြည့်ကြကြောင်းကိုလည်း နှစ်းတိုက ဆက်ပြောပါတယ်။

မှာတော့ ကလေးသူငယ်၊ လူငယ်လူရှုပ်တွေနဲ့ သံပါးတော်တွေကအစ
ပါဝင်ဆင်လဲကြတော့ ဒီနယ်လုံးကျော် မိုးပုံပ်တော်ဟာ အရင်ကထက်
ပိုပြီး စဉ်ကားလာပါတယ်။

မီးပုံပွဲကို ပါဝင်ဆင်နှစ်ဦးတဲ့ ကရ၏လူငယ် စောက္ခည်ဝင်းကလည်း သူ့ရဲ့ခံစားချက်ကို အခုလုံ ပြောပါတယ်။ ‘အဲဒီမီးပုံပွဲထဲမှာ ကျေနော်တို့ တန်ဖိုးမှတ်ပါပဲပါ။ ပျော်ကြပါးကြတာပေါ့။ ၀၆။သာအားရတာပေါ့။ တယောက်နဲ့တယောက် ဆုတွေကြပြီးတော့ အဲဒီမီးပုံထဲမှာ မီးရှို့တဲ့ အချိန်မှာ မကောင်းတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ယတော်တော်တရာ့ရတော့ အားလုံးပါ သွားပြေပါ။ ကောင်းတဲ့ဟာ ကျေန်တာပေါ့။’

ကရင်လူဖိုးတွေဟာ ဘာသာရေးပွဲတော်၊ ဓမ္မရိုးရာပွဲတော်တွေ
အများကြီးရှိတဲ့ အနက် ဒီမိုးပွဲတော်ဟာ နောက်ပိုင်းမှာ ပိုးကရင်၊
စကောကရင် ပုံစံဘာသာဝင်တွေသာ အများအားဖြင့် ဆက်လက် လုပ်
ဆောင်နေတော့တဲ့ အတွက် ပုံစံဘာသာပွဲတော်တစ်ခုအဖြစ် ထောက်လှယ်
တွေက သတ်မှတ်လာကြပါတယ်။ တကယ်ဆို ဒီမိုးပွဲဟာ ဘာသာမရွေး
ဆင်နဲ့နိုင်ကြသလို အမြား တိုင်းရင်းသားတွေလည်း ပါဝင်ဆင်နဲ့နိုင်တဲ့
ကရင်ရိုးရာပွဲတော်တစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ကျိုးခြင်းဒေသခံ စောမြစ်နဲ့က ပြော
ပါသားပါတယ်။

କୀଯ୍ୟ ପ୍ରିୟ ଫ୍ରିୟ ଓସ ଆତ୍ମଦାନ : ମୁ ଫ୍ରିୟ ମେମ ଡେଇ : ଘର୍ମ : ମୁ ତୋ । ତୀର୍ଗପ୍ତ
ତୋ ହ୍ୟ ଲେଖାଗିଲ ପ୍ରିୟ ଫେଣି ତେ ଗ୍ରୂପ୍ସି ଓସ କା ଗାର୍ଜନ ଲ୍ୟ ଘର୍ମି : ତୋ କାହୁ ?
ଶିର୍ମି : ରାଧି : ବ୍ୟାପ୍କ ତୋରି କ୍ରି ଫୁର୍ତ୍ତିନ୍ଦ୍ର ଫୁର୍ତ୍ତିନ୍ଦ୍ର : ଅପୁର୍ଣ୍ଣ ମଙ୍ଗାଗି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନ୍ଦ୍ର : ପାଣ
କ୍ରିଷ୍ଣ ପ୍ରିୟ ପିତାଙ୍କ ॥

၁၇၅

